

Jelenvalóvá teszem magam, és összeszedettségemben csupán észlelek. Figyelek a körülöttem levő világra. Próbálok felfedezni a zajok közötti csendeket is.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„Odamentem az angyalhoz, és mondtam neki, hogy adja át nekem a kis könyvtekercset. Így szólt hozzám: Fogd és nyeld le! Keserű lesz tőle a gyomrod, de a szájadban olyan édes lesz, mint a méz.” (Jel 10,9)

Aki halad az ima útján, és hozzászokik, hogy csendben és kiüresedetten maradjon Isten társaságában; aki az eucharisztikus kenyérből táplálja a Krisztussal való kapcsolatát, az azt is megtapasztalja, hogy az egykori édesség keserűséggé válik. A néha oly édes csend, amiben felcsillan Isten szerelmes jelenléte, olyan helyé válik, ahol mindenféle szorongató sötétségekkel találkozunk. Felesleges próbálkozás ezeket elhessegetni vagy kézben tartani. Itt egyet tehetünk: benne maradunk. A soha nem változó Isten jelenlétére fókuszálunk, és nem foglalkozunk a zajongó jelenségekkel. Boldogok azok, akik elég szegények ahhoz, hogy ne keressenek könnyebb táplálékot, mert Isten országa az övék. (vö. Mt 5,3)

Uram, amikor az imában megtapasztalom a kísértést, vagy elbátortalanodom, emlékeztess engem jelenlétedre! Vezesd figyelmemet a te csendes, szelíd és békés szereteted felé, és add, hogy tudjak veled maradni.

Üdvözlégy Mária

Meghívás, életre váltás

Ma mitől menekülnék szívesen? Most próbálok mégis szembesülni vele, ott maradni és szembenézni vele. Jézussal nézek rá, egyre messzebbről, az ő szemszögéből, és bensőmben megengedem, hogy legyen.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

szegénység, szembenézni, maradni, csend